

[Madsen-Mygdal.]

Præmiebetaling —, at dette Forslag maatte strande allerede i Folketinget, kan ikke undre nogen, heller ikke den høje Regering. Derimod er der i selve Forslagets Indhold et og andet, der maaske nok er egnet til at fremkalde Forundring hos Vælgerne. Jeg skal eksempelvis blot anføre, at medens Socialdemokraterne gættog fra Vælgermøde til Vælgermøde, at noget af det mest lumpne, den forrige Regering havde gennemført, var Nedsættelsen af Statstilskuddet til Sygekasserne fra 3 Kr. til 2 Kr. pr. Medlem, har det dog vist sig, at det ikke var mere lumpent end, at Socialministeren paa Regeringens Vegne foreslaar at bibeholde disse 2 Kr. Det samme er Tilfældet med de 10 pCt. paa Medicinaludgifterne.

Om muligt endnu værre var dog den grænseløse Forurettelse af Invaliderne. Jeg skal ikke trætte Tinget med at citere, hvad der herom blev sagt forud for Valget, men det har dog alligevel ikke været værre end, at den højtærede Socialminister i denne Samling har stillet Forslag om en yderligere Forringelse for ca. 13 000 af disse forurettede Invalidere. Saa er Regeringspartierne bagefter kommet i Tanker om, at dette dog var et Nummet for groft, og har tvunget Socialministeren til at stille Ændringsforslag til sit eget Forslag. Men alt dette er blot et yderligere Vidnesbyrd om den Planløshed, der har præget Regeringens Politik ogsaa i dette Forhold.

To af de mange i Folketinget strandede Regeringsforslag, som hos Vælgerne har tiltrukket sig den største Opmærksomhed, er utvivlsomt Forslagene om Ekspropriation til Udstykning og om tvangsmæssig Indførelse af Statsfæste i Stedet for Selveje. Naar Regeringspartierne heller ikke har ladet disse to Forslag komme frem til Afgørelse, men har foretrukket at afslutte Folketingsudvalgets Arbejde med en kort Beretning, kan Grundene dertil være forskellige. Hvor stærkt Regeringspartierne end er bundet ved deres hemmelige Kontrakt, har de maaske dog ikke i dette Tilfælde været helt sikre paa, at Flertallet kunde holde. Men Hovedgrunden er sikkert den, at Regeringspartierne har faaet en ubehagelig Fornemmelse af, at her var den socialistiske Hestefod dog nok kommet et Skridt for langt frem, og at det derfor var bedre at se Tiden lidt an og hale i Land paa de alt for tydelige Socialiseringstendenser efter godt russisk Forbillede, som disse Forslag rummede, og som der blandt Vælgerne er opstaaet en levende og stærk

Protest imod. Naar Regeringspartierne, som har Flertallet i Folketinget, indtager den Stilling overfor Regeringens Forslag, kan vi andre naturligvis ikke have noget derimod.

Men selv om der ikke i denne Samling er opnaaet Resultater med Hensyn til Forbedring af Udstykningslovgivningen, er der alligevel — hvad vi fra vor Side hilser med Glæde — gennem de førte Forhandlinger og den levende Drøftelse af Problemerne, som er opstaaet i Befolkningen, opnaaet en Interesse og Forstaaelse, der ganske sikkert vil blive til Gavn for kommende Afgørelser vedrørende dette Emne.

For det første tror jeg at turde sige, at den ganske overflødige, uretfærdige Ekspropriationslov, som Regeringen har fremsat Forslag om, er blevet mødt med en saadan Modstand i Befolkningen, at Regeringen vistnok maa have forstaaet, at for Gennemførelsen af dette Attentat paa Ejendomsretten foreligger der ingen Mulighed. For det andet tror jeg at turde sige, at det Standpunkt, mit Parti har indtaget og agter at fastholde, at der skal være økonomisk Ligestilling mellem Selveje og Fæste og Valgfrihed for Ansøgerne, har vundet en saadan Tilslutning, at det ikke lader sig skubbe til Side.

Der er to simple Spørgsmaal, som Regeringspartierne ikke kan svare paa. Det ene er dette: Hvorfor skal den ene Besiddelsesform ved offentlige Midler favoriseres paa den andens Bekostning? Det andet er: Hvorfor maa Ungdommen ikke vælge selv og vælge frit? Disse to Spørgsmaal kan Regeringspartierne ikke svare paa, og uden om dem kommer de ikke.

Vejen for en sund og folketjenlig Udstykning gaar ikke i den Retning, Regeringsforslaget peger paa. Men glædeligvis har det Forslag, som vi fra Venstres Side har stillet, vundet en saadan Tilslutning fra alle interesserede Kredse, at vi tør haabe paa, at selv den Regering, vi har nu, maa affinde sig med, at det bliver efter de Linier, som dette Forslag anviser, at Fremtidens Udstykning vil komme til at foregaa.

Ogsaa Regeringens Forslag om Tilsyn og Kontrol med visse Erhvervsvirksomheder, det saakaldte Trustlovsforslag, indgaar i den store Brigade af standsede Forslag, der ikke er naaet længere end til første Behandling og Udvalg i Folketinget. At Regeringen jo dog maa have et tilstrækkeligt Flertal i alt Fald her i Tinget til at gennemføre dette Forslag, et Forslag, som i øvrigt er ejendommeligt derved, at det ikke indeholder saa meget som en Antydning af Forholds-